

Een galant 125-jarig Gelders Orkest

NRC 14-10-2014

Klassiek

Jubileumconcert Gelders Orkest

o.l.v. Antonello Manacorda

Gehoord: 12/10 De Vereniging Nijmegen

Strauss ●●●●●

Mahler ●●●●●

De Nederlandse Mahler-cultus begon in Arnhem. De Oostenrijkse componist heeft een tweede huis in het Amsterdamse Concertgebouw, maar op 17 oktober 1903, vijf dagen eerder dan Willem Mengelbergs Concertgebouworkest, had de voorloper van het Gelders Orkest in ons land de primeur met een Mahler-symfonie. Reden voor het Gelders Orkest, dat dit seizoen zijn 125-jarige bestaan viert, het eerste jubileumconcert aan Mahler te wijden.

Mahlers Eerste, uit oprichtingsjaar 1889, kreeg echter een wisselvallige lezing. In de betoverende openingsmaten schortte het aan balans en eenduidige intonatie, de inzet van het Vader Ja-

cob-thema in het derde deel was onzuiver, de houtsectie liet steken vallen, de verschillende orkestgroepen zaten te vaak niet op één lijn, waardoor de dicht geweven partituur uit zijn verband raakte. Daar stond veel tegenover, zoals een mooie hobosolo, stralende koperblazers, prachtige tutti-passages en over het geheel een boeiende interpretatie van chef-dirigent Antonello Manacorda. Maar zelfs zeven staande hoornisten aan het slot konden de weegschaal niet meer doen doorslaan.

Dat is zuur, omdat het orkest onder Manacorda al jaren sterk presteert - zoals voor de pauze, in Strauss' *Vier letzte Lieder*. Sopraan Emma Bell zong ze doorvoeld, met een warme, haast altgieke klank en voortreffelijke projectie. De dynamische orkestbegeleiding droeg haar galant en stak vol heerlijke details, zoals gloedvolle vioolsoli van concertmeester Cecile Huijnen. Laat dit de standaard zijn voor het jubileumseizoen.

Joep Stapel